

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 30 MAJA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Peterzburg dnia 16go Maja v. s.

Jenerał Leytnant *Bachmietiew* 5. naznaczony jest wojennym Gubernatorem w *Kamieńcu* Podolskim.

Za szczególne dystyngowanie się w różnych roszpawach z nieprzyjacielem Naymilościwiey nadgrozdzeni: Jenerał Leytn. Xiążę *Golicyn* 5. wyniesiony na stopień Jenerała Kawaleryi; J. K. W. Królewicz *Wirtemberski*, Jenerał Infanteryi *Baron Saken*, zaszczytzeni orderem S. Andrzeia pierwozwanego; Xiążę *Bawarski Karol*, i Jenerałowie Austriacy *Giulay* i *Radecki* orderem S. Alexandra Newskiego; Jenerał Leytnant *Jermolow* brylantowemi znakami tegoż orderu; Jenerałowie Leytnanci *Hrabia Worohcow* i *Hrabia St. Priest*, tudzież Jenerał *Bawarski Wrede* orderem S. Jerzego 2giey klasy; Austriacy, Feldm. Leytnant *Frenel*, i Jenerał Leytn. Xiążę *Ludwik Lichtenstein* orderem S. Jerzego 3ciey klasy.

Donoszą z *Mitawy*, że przez to miasto d. 11go i 12go Maja przeiechali, Xiążę *Alexander Kurakin*, Jenerał Kawaleryi *Tomasow* i Marszałek Dworu *Hrabia Soltykow*. (z *Pocz. Póln.*)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

F R A N C Y A.

Gazety Wiedeńskie i Berlińskie zawierają rozkaz dzienny Ministra Woyny *Hrab. Dupont*, w którym ogłoszwszy, że Król względem organizacyi Woyska swojego uczynił już postanowienie, w którym mniéy się radził stanu, w jakim się Skarb znajduje, iako raczéy szacunku i wdzięczności ku swoim walecznym woyskom; oznaymwszy, że już Jenerałni Inspektorowie udali się na przeznaczone sobie miéysca dla urzędzenia i amalgowania korpusów, zaleca każdemu, iakieykolwiek bądź rangi, aby się znajdował przy korpusie, do którego należy, inaczéy nie przytomny utraci swoje prawa. Każdy po okazaniu praw swoich Jeneralnemu Inspektorowi albo daley w czynności pozostanie, albo z połową żołdu w oczekiwaniu miéysca przy świecie zatrzymany będzie, albo z połową żołdu do domu swojego aż do otrzymania placu powróci, albo nakoniec na liście odbierających pensye umieszczony zostanie.

Król Francuski stosownie do zwyczaju, iaki trwał przed rewolucyą, nad każdym szczególnym woysk gatunkiem przełożył iednego z Xiążąt krwi swojej. *Hrabia Artezji* iest naczelnikiem gwardyi Narodowych i oraz regimentów Szwajcarskich w służbie Francuskiej; Xiążę *Condé* całej liniowey piechoty; Xiążę *Angouleme* wszystkich kirysierów i dragonów; Xiążę *Berry* strzelców konnych i Ułanów; Xiążę *Orleans* huzarów; Xiążę *Bourbon* całej lekkiey piechoty. Jenerałowie, którzy do tey pory nosili wspomniane tytuły, zatrzymują swoje dochody i prawa pod imieniem Inspektorów tych rozmaitych woysk gatunków. — Pułkownikiem korpusu Mameluków w służbie Francuskiej iest *Józef Hamouy*, Synowiec Patriarchy Jerozolimskiego, dawniey Inspektor ceł w *Kairze*, a późniey Szef iednego szwadronu Janczarów.

Armia cała ma bydź postawiona na stopie pokoiu, i nie wynosić więcey iak 220,000 ludzi. — Liczba Oficerów ma bydź teraz tak wielka, że byłaby wystarczającą na armię 600,000 ludzi.

Przytoczymy tu nie które odpowiedzi Króla dane Deputatcyom od miast przysłanym. — Do deputowanych miasta *Laigle* Król rzekł „Dzielo, którego spełnienie włożył na mnie wyrok Boga, iest ciężkie, i bardzo trudne; spodziewam się iednak, że wsparty miłością moiego ludu, zdołam ie uskutecznić „ Do inney deputacyi rzekł Król: „ Naystodszą pociechą dla moiego serca iest ta myśl, że od tey pory, iak przybyłem do Francyi, nigdzie żadna krwi kropla przelaną nie została” — Do Deputowanych miasta *Orleans*: „ Nie zapomniałem o tém, że *Orleans* było niegdys ostatniem przedmurzem tego narodu, i tę okoliczność zachowam na zawsze w moiey pamięci „ Do deputowanych miasta *Mühlhunsen*, (które dopiero od czasu rewolucyi, do Francyi przyłączone zostało,) Król rzekł; „ Przyjmuję z ukontentowaniem oświadczenia wasze; mam nadzieię przekonania was, że między moimi starszemi i młodszyemi dziećmi nie umiem czynić różnicy.

Dla utrzymania woysk obcych stojących w *Paryżu*, Rada mieyska od mieszkańców tey Stolicy postanowiła zebrać pożyczkę pięciu milionów franków, zapewniając iey procent, i potrącenie w następnych podatkach.

Abbé Duval, który miał mowę pogrzebową na żalobnym nabożeństwie za duszę *Ludwika XVI*, znany iest ze swojego szczególnego poświęcenia się w czasach rewolucyi. Gdy wyrok śmierci na *Ludwika XVI* został ogłoszony, *Abbé Duval* udał się na *Ratusz*, prosząc aby mu wolno było oddać Królowi ostatnie duchowne posługi, i że zezwalał, aby potem na resatę życia w więzieniu był zamknięty. Na te słowa wzniósł się dziki zgielk w Zgromadzeniu, a gmin chciał zamordować cnotliwego Kapłana, kiedy, w wielkiem naówczas znaczeniu będący po między demokratami, *Camille Desmoulins*, na tę wrzawę nadszedł, i w Xiędzu *Duval* poznał swojego dawnego ieszcze od szkół towarzysza. Aby go uratować, nie podając się w podeyrzenie, rzekł *Camille* do Rady miasta i do ludu: „ Człowiek ten iest bez winy, znam go, nikomu nie myśli szkodzić, ale przesady obłąkały iego umysł „ Te słowa ocaliły życie Xiędzu *Duval*. *Ludwik* zaś *XVI* pierwéy ieszcze wybrał sobie Duchownego, Xiędza *Edgevorth de Fermont*, który mu do zgonu towarzyszył.

Dnia 15go Nayiaśnieyszy Cesarz *ALEXANDER* oglądał zamek *St. Leu*, nie daleko *Montmorency* w towarzystwie Xięcia *Eugeniusza*, po czém raczył odwiedzić Matkę i Siostrę tego Xiążęcia. — Feldmarszałek Xiążę *Schwarzenberg* dnia 16go dawał wspaniały festyn w *St. Cloud*, który Monarchowie Sprzymierzeni bytnością swoją zaszczycić raczyli.

Z *Paryża* 19go Maja. Rząd postanowił, iż Jenerałowie brygady nazywać się odtąd będą Marszałkami Polnemi (*Marechaux de Camp*), a Jenerałowie dywizyi będą mieli tytuł Jenerałów Poruczników. Dotychczasowy mundur Jenerałów i Oficerów głównego sztabu utrzymuje się bez odmiany — Gwardya Królewska, z różnych rodzajów broni złożona, ma wynosić 50,000 ludzi.

Jeneralny Fiskał ma teraz zlecenie zwiedzać Publiczne więzienia. Znajduie on w nich wielką liczbę

osób, którzy bez żadnego śladu, o co oskarżeni byli, i tylko na pokazany sobie blankiet Ministra Pollicy, do więzienia w trąceni zostali, i sami teraz nie umieją obiaśnić, za co są przytrzymani.

Do poprawienia nowej Konstytucyi Król wyznaczył 9ciu członków Senatu, i 9ciu z Ciała Prawodawczego. Do tej Kommissyi, dodał ze swojej strony Wielkiego Kanclerza d' Ambray, Ministra Spraw Zewnętrznych Montesquiou i Ministra Stanu Ferrand.

Dnia 17go Xiąże Orleans z Sycylii tu przybył: jego Małżonka wkrótce iest spodziewana. — Jenerał Carnot z Antwerpii i Admirał Verhuel, który dowodził flotą Hollenderską w Texel, mieli audyencyą u Króla.

Odział Monarchów Sprzymierzonych z tej Stolicy, zdaie się, iż nie nastąpi tak prędko, iak się z początku spodziewano. Cesarz Austriacki iak słyhać między 25tym i 30tym t. m. wyiedzie prosto do Wiednia, Jego zaś Minister Xiąże Meternich za Najiasnieyszym Cesarzem Wszzech Rossyi i Królem Pruskim ma się udać do Londynu.

Dla woysk Sprzymierzonych, w ich wywstępiu z Francyi, założone są wszędzie po drogach dostateczne magazyny żywności.

Najiasnieyszy Cesarz Alexander raczył rozkazać do wszystkich bibliotek Uniwersytetów w Państwie Jego będących kupić pojednym exemplarzu dzieł Pana Humbold, opisujących iego podróże do Ameryki Południowej. — Najsławnieyszy z żyjących teraz Rzeźbiarzów, P. Houdon, wyrzyna w marmurze popiersie tego Wielkiego Monarchy. — Król Pruski dnia 15go wraz z Xięciem Eugeniuszem odwiedził Malmaison, i znaczną część dnia tam przepędził.

W Lugdunie ogłoszono, iż przez to miasto i przez iego okolice 80,000 woysk Austriackich przechodzić będzie, które opuszczając Francją, do Włoch się udają.

W Ł O C H Y.

Gazety Wiedeńskie donoszą, co następuje:

Z Medyolanu 8go Maja. Dnia dzisiejszego Feldm. Hrabia Bellegarde przybył do tego miasta i stanął w Pałacu Belgiojoso. — Rząd tymczasowy ogłosił oddalenie Jenerała Fontaneli od Ministerium wojennego, na iego zaś mieyscu powierzone iest Ministerium wojenne Jenerałowi Bianchi d' Adda, a Departament wojenny Jenerałowi Paolucci. — Dnia 3go Maja Hrabstwo Massa-Carara objęte zostało w posiadanie na imie A. Xiężny Maryi Beatryxy Austriackiej. — Dnia 8go Maja przybył do Turynu Jenerał Hr. Bubna, i objął to miasto w imieniu Króla Wiktora Emanuela Sardynskiego. — Tegoż dnia Jen Ekhard zajął w tymczasowe posiadanie miasto i okrąg Bolonii w Imieniu Cesarza Austriackiego.

Mieszkańcy Urbino, za zbliżeniem się Oycy Świętego, złożyli wszystkie Władze Francuskie, zdieli herby i znaki obcego Rządu, i dnia 4go Maja oddali hołd swojemu Prawemu Panu.

Król Sardynski na liniowym Angielskim okręcie Boyne, dnia 9go z Cagliari przyplynał do Genui. — W tém mieście dnia 12go Maja znajdował się bardzo mocny korpus woysk Angielskich i Sycylijskich. W porcie stało sześć liniowych okrętów i trzy fregaty. Oprócz licznego orszaku, który otacza Króla Sardynskiego, Genua była zbiorem najsławniejszego towarzystwa; tu się ziechali wszyscy przyjaciele Domu Sabaudzkiego z Niemiec, Anglii i Włoch; handel, rękodziela, sztuki, zabawy i widowiska nadaią wielką swietność temu pięknemu miastu.

Xiąże Orleanski, który od wielu lat przebywał w Palermo, przybył do Genui i z tego mieysca prosto udał się do Paryża.

Dnia 6go Maja Król Neapolitański, a później za nim iego Minister Margrabia Gallo w przeiezdzie swoim do Neapolu bez zatrzymania się przez Rzym przeiechali. Oyciec Święty Kardynała de la Genga powołał do siebie do Ceseny.

Matka Bonapartego Pani Letycya wraz z bratem

swoim Kardynałem Fesch dnia 2go Maja przybyła do Parmy. Podróżni ci stanęli u Kardynała Casselli, wkrótce jednak udać się mają do Rzymu.

Gazety Medyolańskie ogłosiły mowę, którą Hrabia Giovio, Prezydent Zjednoczonych Zgromadzeń Obierczych miał do Hrabiego Bellegarde, kiedy na czelę deputacyi przyjmował tego Feldmarszałka:

„JW. Panie! Deputacya Zjednoczonych Zgromadzeń Obierczych Królestwa Włoskiego ma zaszczyt złożyć mu hołd narodowej wdzięczności. Gdy woysko twoie zwycięskim krokiem ku nam się pomykało, towarzyszyły mu nasze najsłodsze uczucia i nadzieia powrotu do wydartej nam swobody. Spodziewamy się teraz, że się zechcesz za nami wstawić do Monarchy, który z taką chwałą włada berłem Karola Wielkiego i Ottona. Naszém powszechném życzeniem jest niepodległość, zaręczona przez mądre prawa i wrócona nam przez Władcę, którego wszyscy wielbiemy. Racz, Panie, te gorące nasze życzenia zaniesć przed tron Wysokich Sprzymierzeńców. Nie jest to egoizm, ani próżność, która nam polityczney naszej exystencyi od ich wspaniałości żądać każe, ale to uczucie, godne kaźdey cnotliwej duszy, pragnące ubezpieczyć pomysłność dobrego ludu, który dotąd z wszelkiego rodzaju klęskami walczyć musiał.” Na to Feldmarszałek odpowiedział: „Z prawdziwém ukontentowaniem słyshałem te uczucia, któreście mi oświadczyli, i wzruszony jestem tą ufnością, jaką we mnie pokładacie. — Pierwéy jeszcze zniatome mi były życzenia wasze, którem natychmiast do wiadomości Mocarstw Sprzymierzonych przedstawił; sądzę bydz moim obowiązkiem przełożyć je na nowo Cesarzowi moiemu Panu, i nie wątpię, że Mocarstwa Sprzymierzone, które dla tylu ludow dobrodzieystwa swoje okazały, zechcą równie ugruntować stan pomysłny Włoskiej krainy; będzie to nadgródą waszych zasług i osłodzeniem cierpień, któreście wytrzymali. Oczekujecie zatym spokojnie przeznaczenia, jakie wam wkrótce nadadzą Mocarstwa Sprzymierzone.”

Wiadomość o przybyciu Papięża do Rzymu, którą wszystkie Gazety umieściły, była zawczesna. Oyciec Święty oczekuje na przybycie Kardynałów, którzy później z różnych stron Francyi na wolność wypuszczeni byli. W dniu 4tym Maja w mieście Cesene, Oyciec Święty wydał odezwę do ludow swoich, w której uwiadomiwszy ich o swoim oswobodzeniu, przyrzeka niebawne przybycie do Stolicy, i zachęca do spokojności i do ciągłego pełnienia Obywatelskich obowiązkow. (z Gaz. Berl.)

N I E M C Y.

z Frankfortu 12go Maja. Powrót woysk Sprzymierzonych z Francyi rozpoczął się już w wielu kierunkach. Dnia 19. t. m. przybyła tu dywizya Kawaleryi Rossyjskiej pod Xięciem Galicyinem 10,000 ludzi wynosząca, a za kilka dni 30,000 ludzi w trzech kolumnach przechodzić mają. — Wielkie Rossyjskie bagaże d. 16go przeszły przez Norymbergę. W bliskości Coblenz stoi trzytysięcie półkow kozackich, które codziennie oczekują rozkazu do marszu. Korpus Hrabiego Wittgensteina w tych dniach stanie nad Renem. Jenerał ten, ze swoim sztabem, przybył już do Strazburga. — Z woysk Pruskich korpus Bülowa d. 11go, a inny d. 17go udały się w marsz ku Niderlandom: przeciwnie, korpus Tawenciena ma przybydz dla osadzenia Moguncyi i Wesel.

Handel znowu kwitnąć zaczyna. Uycie Mozy iest okryte Angielskimi okrętami, które tam wyladowują swoje towary. Poddanie się twierdz Moguncyi i Wesel otwiera znowu żeglugę na Renie. Tak wszystko w tamtych okolicach powraca do ruchu i życia.

(z G. Berl.)

W. B R Y T A N I A.

z Londynu 15go Maja. Parlament na posiedzeniu swoim d. 10go stosując się do poselstwa Xięcia Regenta wyznaczył dla Feldmarszałka Xięcia Wellingtona sumnę 400,000 funtow szterlingow, która mu, jako dotacya, na raz jeden wypłacona zostanie.

Względem okoliczności Norweskich przyszło znowu do sporów i obiasnień w Parlamencie. Hrabia Gray na poprzednich jeszcze sessjach oświadczył: iż, jak słyhać, wysłani zostali do *Kopenhagi* i do *Norwegii* Kommissarze Angielscy, w zamiarze przyjacielskiego ułatwienia zachodzących trudności. Hrabia Gray zapytał w ówczas, czyli w przypadku, gdyby lud Norweskich trwał w swoim przedsięwzięciu niepoddania się pod Rząd Szwecyi, W. Brytania przez ścisłe blokowanie brzegów i portów *Norwegii*, zechce w samej rzeczy ten naród do zjednoczenia się ze Szwecją przymusić? Ze jeśliby w samej rzeczy ten był zamiar Rządu, tedy on w imieniu ludu Angielskiego poda skargę do Xięcia Regenta. Gdy na to Sekretarz nie dał w ówczas oznaczonej odpowiedzi, Lord dnia 10 wniósł, aby blokada brzegów *Norwegii* zniesiona była. Na to Sekretarz Stanu Lord *Liverpool* rzekł co następuje: „W wojnie przeciwko *Danii*, Xiąże Następca Szwedzkiego tronu zdobył *Holstein* i *Schleswig*, i pod tym tylko warunkiem oddał te obadwa Xięstwa Królowi Duńskiemu, iż Dania obowiązała się natychmiast *Norwecją* ustąpić *Szwecyi*. Król Duński nie uskutecznił dotąd tego warunku. Jeżeli w tym był podstęp jaki wojenny, pytam, w co się obróci świętość i wiara traktatów, i kto się je odtąd zawierać ośmieli? — Nakoniec, wniosek Hrabiego *Gray* poszedł do wotowania, i Ministrowie 81 głosami otrzymali przewagę.

Z *Londynu* 14 Maja. Dla Jenerałów *Grahama Beresforda* i *Hilla* wyniesionych do godności Lordów i Parów Xiąże Regent przełożył Parlamentowi, aby im po 2000 funtów szterlingów rocznego dochodu skarb wyznaczył. Jenerał *Graham* ma tytuł Lorda *Lynedonk*. Znajduje się on w *Bruxellii*, i sprawuje tam urząd Jenerałnego Gubernatora *Belgium* w imieniu Mocarstw Sprzymierzonych.

Admirał *Sterling* oskarżony, iż od Kupieckich okrętów, które konwoiował, wybierał dowolną opłatę, stawiony przed sąd wojenny, nie mogąc się oczyścić, został oddalony od czynnej służby morskiej, i na połowę żołdu skazany. — Z powodu zbliżającego się pokoju, podatek wojenny podniesionej akcyzy, dziewięć milionów funtów szterlingów wynoszący, został uchylony. Podatek wojenny gruntowy, wynoszący czternaście milionów, ma być corocznie aż do zupełnego zniszczenia zmniejszany.

Publiczność tutejsza oczekuje zawsze wezwanego przez Xięcia Regenta Feldmarszałka *Blüchera*. Hetman *Płatow* spodziewany jest także w *Londynie*.

P. *Wilbforce*, mówiąc w Parlamencie za projektem zniesienia handlu niewolników, o Bonapartym wyraził to zdanie: „Nie chciałbym, aby rozumiano, iż wymierzam pocisk przeciwko temu, który się już bronić nie zdoła; ale mój przedmiot wymaga, abym powiedział, iż dopóki trwała potęga *Bonapartego*, nie mogły się nigdy zjednoczyć wszystkie narody dla zniszczenia tego niesławnego handlu. Co się tycze *Bonapartego*, rozumiem, że on daleko był większym nieprzyjacielem rodu ludzkiego przez swój sposób myślenia, niżeli przez swoje wojny i zdobycia: jego oczewista wzgarda ku wszelkim zasadom religii i moralności, jest nadto wiadoma światu, aby kto mógł o tej prawdzie powątpiwać. Nigdyby on był nie zezwolił na uchylenie handlu niewolnikami, albowiem w sercu jego nie tkwiły te uczucia, które same mogą być powodem do tej ofiary. Gdy mądry i wymowny obrońca tej sprawy, Pan *Fox*, mówił z nim w tym przedmiocie, niepodobna mu było przekonać go, iż W. Brytania, albo inny jakikolwiek naród z samych tylko powodów ludzkości życzy sobie uchylenia handlu, z którego tak niezmiernie ciągnąć może korzyści.” — (Projekt P. *Wilbforce* od obu Izb przyjęty podany został Xięciu Regentowi, aby za jego wstawieniem się inne Mocarstwa Europy przychylić się do tego chciały. (z *Gaz. Berl.*)

Korrespondent Pruski donosi pod napisem z *Londynu* dnia 3go Maja. Przed kilku dniami Biskup Ka-

tolicki w *Londynie* odebrał z *Rzymu* ważne urzędowe pisma. Ci Urzędnicy, którym Oyciec Święty w czasie swojej niewoli porучzył zawiadomienie sprawami Kościelnymi, wzięli na uwagę przesłane im z *Londynu* i *Dublina* pisma, względem sporów Parlamentowych tyczących się *Katolików*. Skutkiem mianych w tej mierze naradzeń, do których przywołano najpierwszych Teologów w *Rzymie*, było: iż uznano za rzecz odpowiadającą prawom Kościoła *Katolickiego*, a nawet za obowiązek wyznawców *Religii Rzymsko-Katolickiej* mieszkających w krajach, które nie są w żadnym stosunku z *Stolicą Apostolską*, ażeby Rządowi, pod jakim żyją, dawali wszelką rękocynią swojej wierności i posłuszeństwa prawom; a tak więc w skutku teorii i praktyki owych praw, które Dwór *Rzymski* przyznaje, Król *W. Brytanii* w ścisłym rozumieniu słowa, ma także *Veto* przy mianowaniu Biskupów w Państwach swoich; nakoniec, że Oyciec Święty z serca na to przystaje i na przyszłość stosownie do powyższych okoliczności postępować będzie. Całkowita korespondencja między *Apostolską Stolicą*, a wyznawcami *Rzymsko-Katolickiej* wiary, ulegać nadal będzie przeglądaniu i *Kontroli*, jak to wniesionem zostało w Parlamencie przez bil ostatni, do którego Kommissarze *Ojca Świętego* zupełnie się przychyliłi. — Pan *Elis* udający się do *Dworu Perskiego* ze zleceniem, opuścił już *Londyn*; odprawi on podróż przez *Paryż*, *Wiedeń* i *Stambuł*.

S Z W E C Y A.

Gazeta Berlińska, pod artykułem z *Lubeki* 21go Maja, zawiera co następuje:

Gdy Ministerjum Angielskie pod dniem 29tym *Kwietnia* oświadczyło wszystkim obcym Państwom, że brzegi i Porty *Norwegii* podlegają ścisłej blokadzie; Xiąże Następca *Szwedzki* wydał w *Lubece* następny rozkaz dzienny:

„*Zołnierze!* Zdobywca równie straszny przez swoje plany, iako przez źródła potęgi na jego rozkazy otwarte, całej *Europie* groził ujarzmieniem; i już *Niemcy* uległy były jego przemocy. Na ówczas *Szwecya* okazała się być gotową do współdziałania o przywrócenie swobody krajom *Niemieckim*, ale nie śmiała wojsk swoich przesłać za morze, dopóki się mogła obawiać o własną swoją ziemię, zagrożoną przez sąsiada, który z powszechnym nieprzyjacielem był w związkach przyiazni i przymierza. Król przystąpił do związku *Pańnocnego*, lecz ubezpieczając pierwéj niepodległość i wolność *Szwecyi*, zawarował sobie, aby przez wieczny i nierozzerwany związek przyiazni, *Norwegia* do *Szwecyi* przyłączoną była. Najuroczystsze traktaty zapewniły to zjednoczenie, a nakoniec przy pokoju zawartym w *Kiel* Król *Duński* praw swoich do *Norwegii* na rzecz *Szwecyi* ustąpił. — *Zołnierze!* dopóki ten traktat dopełnionym nie zostanie, nie masz dla nas spoczynku, nasze familie nie są zabezpieczone, i *Pańnoc Europy* nie może się spodziewać dobrego bytu. — *Zołnierze!* — *Niemcy* są wolne, i wyszli się przyłożyli do tego wielkiego dzieła. Jeden Xiąże, któremu dobro *Norwegii* powierzono było, naraża na niepewność los tego kraju, i działając przeciwko życzeniom i woli *Narodu*, wzbrania się dopełnić traktatu, który iemu samemu, jego następne dziedzictwo, Xięstwa *Sleswiku* i *Holszteynu*, a *Państwu* *Duńskiemu* wiele ieszcze innych korzyści zapewnia. Gdyby on dłużej chciał być głuchy na to wszystko, co mu powinność i rozsądek przepisuie, gdybyśmy, nieszczęściem, przymuszeni byli upoważnić orężem prawa *Szwecyi* świętością traktatów iéy zaręczone, tedy pomniycie zawsze, *Woiownicy*, że nie z ludem *Norwegii*, ale tylko z temi, którzy go w błąd wiodą, walczyć mamy, i że dowódców tylko samych obwiniać o to nieszczęście należy. *Ważnym* zaślepionym braciom nie macie nic do wyrzucenia; poznają oni, iak tylko zasłona zdjęta będzie z ich oczu, że *Szwecya*, przez to zjednoczenie z sobą *Norwegii*, niechce bynajmniej czynić zamachu na swobodę i niepodległość tego narodu, ale tylko ie-

dy nie ugruntować przez to spokojność i szczęście Północy. — Żołnierze! Z tém samém zaufaniem, z jakim przywoziłem zastępom waszym na polach Niemiec, prowadzę was dzisiaj tam, gdzie dobro Ojczyzny obecności waszej wymaga. Odpowiedcie moiemu zaufaniu, albowiem iścieście Szwedzi! a Bóg pobłogosławi sprawie naszej, ponieważ ta jest sprawiedliwa. Dan w mojej Głównej Kwaterze w Lubecie dnia 21go Maja 1814.

(Podpisano) Karol Jan.

Gazeta Ryska donosi, że gazeta Francuska, *Journal des Debats* umieściła, iż jest upoważnioną zaprzeczyć powieści iednej gazety Szwajcarskiej, iakoby pewny Xiążę Północny praw swoich następstwa tronu, zrzekał się na rzecz Syna *Gustawa IV*.

H I S Z P A N I A.

Gazety Berlińskie pod artykułem z Hiszpanii d. 2go Maja, zawierają; że d. 6go Kwiet. Ferdynand VII ze swoim bratem Infantem *Don Carlos* przybył do Saragossy, chcąc najpierw odwiedzić to miasto, swoim poświęceniem się, męstwem i nieszczęściami wstawione. Chciał także, aby nieustraszony jego obrońca, mianowany teraz najwyższym wodzem całej potęgi Hiszpańskiej, *Józef Palafox*, towarzyszył mu przy tym wjeździe: Lud przyjął Króla z niesłychanemi okrzykami radości, wyprzął muły z jego powozu, a mężczyźni równie jak kobiety ciągnęli go aż do przeznaczonego na mieszkanie Królewskie pałacu Hrabiego *Sestago*. Z *Saragossy* Król pojechał do *Walencji*. Tu Prezydent Regencyi Kardynał *Ludwik Bourbon* za przyjazdem Króla, podał mu zasady nowej Konstytucyi. Pobyt *Ferdynanda VII* w *Walencji* zdaje się dla tego przedłużać, iż on tu stara się obeznać z Konstytucją krajową, i traktuje z *Kortezami* o niektóre w niej odmiany. Kardynał *Bourbon* donosił *Kortezom*, że Król uczyni to wszystko dla dobra narodu, co tylko będzie w jego mocy: Przyjął on order Świętego *Ferdynanda* przystany sobie od Stanów, i miał go na sobie przy śpiewaniu *Te Deum* dnia 17go Kwietnia. — Xiążę *Infantado* przybył także do Króla. Spodziewają się, że inni Grandowie Hiszpańscy pójdą za tym przykładem, a wtenczas łatwiejsze będzie zbliżenie się pomiędzy Królem i Stanami. *Kortezy* nie chcą wprawdzie ustąpić z praw swoich, ale się znajdują pomiędzy nimi wielu obrońców Królewskiej powagi. Na sessyi d. 17go Kwietnia, gdy postanowiono rocznie dla Króla 40 milionów realow, (dwa miliony rubli srebrnych) jeden z Członków *Don Mojano* rzekł: „Doł hod ten jest zbyt mały! — Narzucenemu Awanturnikowi z *Korsyki* wyznaczyliscie 60 milionow, a swojemu prawemu Królowi tylko 40 przeznaczacie.” — Wiadomości z naszych Prowincyi Amerykańskich są pomyślne. Do *Vera Cruz* d. 20go Lutego spodziewano się przybycia okrętu, który z *Mexyku* niósł w sztabach srebrnych ośm i pół milionow piastrow.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Według konwencyi między Jenerałem *Tawenziem* a Jenerałem Francuskim *Lemmarois* zawartej, twierdza *Magdeburg* ze wszystkiemi iey przyległościami w dniu 23cim Maja przez woyska Francuskie, które w trzech kolumnach wymaszerowały, opuszczona została. Król Pruski do dalszego rozkazu dowodzącą tę twierdzy postanowił Jenerała Majora *Horna*.

— Ważna twierdza *Luxemburg* przez woysko *Heskie* w Imieniu Mocarstw Sprzymierzonych jest dotąd osadzona. Znajdowały się w niej wielkie zapasy artylleryi, ale tak mało żywności, że ta zaledwieby była na jeden miesiąc wystarczyła dla załogi.

— Liczba dział, które *Francya* w ostatniej wojnie straciła, i które się znajdują w mocy Sprzymierzonych, wynosi 12,000 sztuk.

— Gazeta *Berlińska* pod zapytaniem: „Czemu wie-

rzyć należy? „ donosi, że wiadomość którą w przeszłym numerze z iednej gazety Francuskiej wyjęta, o nie wysadzeniu *Bonapartego* na wyspę *Elbę*, i zatrzymaniu go na okręcie Angielskim, została później przez drugą gazetę Francuską za niepewną ogłoszona; i że Jenerał *Bertrand* pod 4tym Maja pisał z wyspy *Elby*, iż pobyt tego miejsca jest przyjemniejszy, niżeli sobie wystawiał: w iednej zaś z gazet Angielskich napisano, że Podpułkownik *Campbell* został mianowany Pułkownikiem, i pozostaje na wyspie *Elbie*. — Gazety *Wiedeńskie* donoszą, z gazet Południowego *Tyrolu*, że *Bonaparte* rzeczywiście przybył na *Elbę*, objął tę wyspę w posiadanie, że załoga Francuska pod Jenerałem *Dalesme* natychmiast stamtąd ustąpić miała, a spodziewano się niezwłocznego przybycia korpusu woysk Sprzymierzonych, które twierdze, *Porto Ferajo* i *Porto Longone*, osadzać będą.

W *Paryżu* wychodzą ustawicznie pisma tyczące się *Bonapartego*. Nie dawno ukazało się Poema, pod tytułem: *Duch Xięcia d' Enghien do jego morderców*. — *P. Maltebrun*, Pisarz znajomy, wydaie teraz dziennik pod tytułem, *Spectateur*, gdzie pod napisem, *Bonapartiana*, zgromadza rozmaite anegdoty, ogłoszone w *Anglii*, i tyczące się *Bonapartego*.

— Gazeta Ryska z gazety *Morning Chronicle*, donosi, że Poseł Angielski *Lord Strangford* Rządowi Portugalskiemu w *Rio Janeiro* podał niespodziany projekt. Ządał on, aby wyspa *Madera* i wyspa Świętej *Katarzyny*, tudzież *Stacya* dla okrętów w *Brazylii*, dla *W. Brytanii* odstąpione były. Ządanie to zostało odrzucone, a *Lord Strangford* ządał paszportów do odjazdu.

— Taż gazeta Ryska donosi, że podług pewnych prywatnych wiadomości, Rosyianie weszli do *Hamburga*; Jenerał *Emme* jest iego komendantem, a *Davoust*, przez sam Rząd Francuski, pod dozór Sprzymierzonym oddany został.

— Przez *Berlin* przechodzą już oddziały iefców Francuskich powracających do Ojczyzny.

— W mieście Hiszpańskim *Vittoria*, iak donosi gazeta Ryska, Intendent Prowincyi rozkazał w nocy z 6go na 7my Kwietnia, Konstytucyinych Urzędników przez żołnierzy aresztować. List ieden z tegoż miejsca przydaie, że przyjaciele nieporządku a nieprzyjaciele Króla, którzy w tym razie na złe użyli iego imienia, dopuścili się tej gwałtowności.

1 Na dniu 1. Wrzesnia 1814 roku, otwiera się na nowo Konwikt przy IMPERATORSKIM Uniwersytecie Wileńskim Funduszem *J.W. Grafa Walickiego* Podstolego Koronnego opatrzony. Uwiadamiają się o tém Rodzice lub Opiekunowie byłych na wspomnianym Funduszu Uczniów, s prozbą, aby najpóźniej do dnia 20go przyszłego Sierpnia przysłali niżej piszącemu się wiadomość o niechybném onych do Konwiktu zwróceniu się, gdyż w przypadku spóźnioney odezwy inni Konwiktowowie na Fundusz zostaną przybrani. — Roku 1814 Maja 27. dnia.

Jan Budziłowicz Dyrektor Gimnazyi i Szkół Guber. Wileh.

Prenumerata Gazet obcych.

1. Gazetna Expedycya przy Pocztańcie Litewskim ma honor donieść Prześwietney Publicznosci, iż od 1go następującego Miesiąca *Julii* można przez nią wypisywać wszelkie Zagraniczne Gazety i Zurnały, tak w Niemieckim, jak i w Francuskim języku. Cena onych takąż sama, jaka była ogłoszona na rok 1812. Ządający mieć od powyższej daty upodobaną jaką Gazetę lub Zurnał, zechcą zgłosić się do pomienioney Expedycyi Gazetney z wyrażeniem Przewiska, rangi i miejsca przebywania Abonenta, oraz dołączeniem półroczney prenumeraty z góry.

Zbliżony dzień 1szy Lipca jest dniem odnowienia prenumeraty dla tych, którzy, odbierając tę Gazetę na Prowincyi, półrocznie tylko do 1go Julii 1814 zapłacili. Prenumerować można w Wilnie w Expedycyi Gazetney, i z każdej listowej Kantory Państwa przesyłać można prenumeratę z dokładnie wyrażonym adresem. Placi się półrocznie srebrem rubli siedm — kwartałowa się nie przyymie. Redakcyja uprasza mocno, aby mający chęć prenumerowania wcześniej zgłosić się raczyli, inaczej, dla znacznie spóźnionych, nie może zaręczać dójścia wszystkich w porządku Numerów. Expedycyja Gazetna tutejszego Głównego Pocztańtu przedsięwzięła nayałściwsze środki, aby ta Gazeta regularnie prenumerujących dochodziła; w przypadku zaś jakiego zamitżenia prenumerujących udawać się powinni do teyże Expedycyi Gazetney Głównego Pocztańtu Litewskiego.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

3 Roku 1814 miesiąca Maia 13go dnia. Urodzony Stanisław Paszkiewicz pozywa Edyktalnie Urodzonego Adama Mołochowca, gdziekolwiek znajdując się mogącego przed Sąd Grodzki Kowieński na Kadencyą Maiową lub Extrakadencyą sądzić się mogącą, o to, iż obżałowany w roku 1813 8bra 13go, przybywszy w Powiat Kowieński z Plenipotencyą od brata swego Jędrzeja Mołochowca sobie wydaną i w Subselliach Nowogródzkich przyznaną, na mocy onęj Oblig temuż Jędrzeiowi Mołochowcowi na złch 3,000 w roku 1807 miesiąca Januاریj dnia 11go przez urodzonego Józefa Hoppena Skarbnika Trockiego wydany, żalującym Paszkiewiczowi przewlekwował, z obowiązkiem iednak tak na Dokumentie Assekuracynym, iako też i w Obligu pomienionym nie wprzód tey summy odbioru, aż po uzyskaniu przez żalującego Dellatora, czy to ugodą, lub też Processem od Urodz. Hoppena. — Dopiero gdy urodzony Hoppen pozwał żalującego Delatora i oraz Jędrzeja Mołochowca w poparciu dawniey rozpoczętego Processu, celem znikczemnienia tey pretensyi, i uzyskania przez extradycyą przelanego Obligu. — Żalujący Paszkiewicz widzi nawzajem potrzebę pozwania i pozywa Obżałowanego Wlewkodawcę, tak dla znajdowania się przy Sprawie i wyprobowania ważności przelanego Obligu, iako też wrazie onego znikczemnienia, dla zwrotu wydanego na równą ilość kondycjonalnego Skryptu — z Ostrzeżeniem zarazem czyniącym się, iżby nikt takowego kwestyonowanego Obligu przez żalującego Paszkiewicza wydanego nie nabywał, i w iakieykolwiek o ony układy niewchodził. — Takowy pozew przybity oddzielnie do drzwi Sądowych Subselliów Kowieńskich. —

Jerzy Woyna Wozny Pttu Kowień.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Remissą Sądu Ziem: Pttu Wileń: na rozdział majątku Józefa Hermanowskiego Chor. b. woysk Pol. przeznaczony do majątności Łapszow w Pwcie Wileń: położoney, na dniu piątym Maja zjechawszy, między innemi Akcesoryynemi wyrokami komportacyą wszelkich Inskrypcyow na Kredytorach tegoż Hermanowskiego, tak stawiających, jakoteż niestawiających do Kancellaryi Ziemskiej Wileńskiej przeznaczył, oraz termin powtórnego zjazdu do majątności Łapszow w celu ukończenia ostatecznie dzieła dzień 20 Julii roku terazniejszego 1814 zadeterminował, i w tymże terminie na niestawiających Kredytorow amissyą wieczną zapisać deklarował. O czém iżby Wierzyciele W. Józefa Hermanowskiego mieli wiadomość, ninieyszą czyni awizacyą.

Stefan Gieczewicz Pisarz Grodzki Pttu Wileń: Exdywizor.

z Skutkiem Dekretu Remissynego Mińskiego Głównego Sądu 2go Departamentu, w roku 1814 miesiąca Marca 21go dnia nastalego, Sąd Exdywizorski do Hrabstwa Zasławskiego na dniu 1m Maia zjechawszy, przy załatwieniu Akcesoryynych sprzeczek zalecił, sub amissione rei, ażeby wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie Grafa Michała Przeddzieckiego, wszystkie jeneralnie swoje Dokumenta na dniu 3m następującego miesiąca Junii, z persystencyą do dnia 15go Julii, w Archywm Depart. Miń. do Regenta Missiewiczza składali,

o iakowey decyzyi, niemniey iżby wszyscy Kredytorowie, lub mogący stosować iakieykolwiek pretensye, czy to do JW Kasztelanowey Mostowskiej, czy to do Syna Jey Grafa Michała Przeddzieckiego, sami osobiście, lub przez swych Plenipotentów na przyszły termin, zjazdu Sądowego, to jest 15 Julii idącego roku, ad fundum Zasławia, w Powiecie Mińskim położonego, sub amissione iawili się, ninieysza Urzędowa czyni się awizacyą — 1814 roku Maja 13go dnia podpisali w Protokule — Kazimierz Piotuch Sędzia Ziemi Miński P. Exdywizor. Józef Szyzako P. Z. Pttu Wileńskiego Exdywizor. Michał Korkuzewicz P. Z. Pttu Borysow: Exdywizor.

Regent Michał Rewieński.

3. Sprawa JPP. Jana i Krystyana Szlakow synow zmarłego Obywatela Wileńskiego Krystyana Szlaka z Kredytorami i Pretensorami, oraz Debitorami jako to: WW. Heleną Jakowlewą Kommissyonierową, Adwokatami Nowickimi, Stanisławem i Franciszką Zytkiewiczami, Wincentym Chrapickim Porucznikiem, Jenerałem de Reassem, Kaietanem Kijańskim, Antonim Czaplńskim, oraz z Starozakonnemi Mortchelem Jankielowiczem, Jankielem Mowszowiczem, Joną Nochimowiczem, Eliaszem Ickowiczem, Mendelem Jankielowiczem i dalszemi połączonemi stronami tak stawiającemi, jako i niestawiającemi na mocy Dekretu Remissynego Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego drugiego Departamentu w roku 1812 miesiąca Marca 8 dnia wypadłego, do Magistratu Wileńskiego wprowadzona na dniu 8 terazn. miesiąca Maja przywołaną została, w której in continuatione na dniu jedenastym praesentium przez postanowiony Dekret, Sąd Magistratu Wileńskiego naznaczywszy Inwentarycyą majątku Szlakow i administracyą Kamienicy po zmarłym Krystyanie Szlaku w mieście Wilnie na ulicy Trockiej pod Nrem 398 sytuowanej, w samey Sprawie jako na pierwszym terminie pomiędzy wszystkimi stronami komportacyą Obligow, Dekretow, Tradycyow, Inwentarzow i Kontraktow, oraz wszelkich dowodow i tranzaktow do takowey Sprawy potrzebnych i posługujących w przeciągu czterech tygodni do Kancellaryi tegoż Sądu z persystencyą także czteroniedzielną oddać się powinnyą zadecydował. — Osobno podług żalob pozewnych Szlakow, Komportacyą ruchomego majątku onych i dalszych artykułow na JPP. Karolu Szulcu, Zelawskim, Jankielu Rubinowiczu, Naumowiczowey, Szulewiczu, i na Korczykowey in natura; a za nieznaydowaniem się na Regestrze z dostatecznym poiaśnieniem także w terminie czteroniedzielnym naznaczył, niemniey kopia z spraw pomiędzy wszystkimi stronami oddać do Kancellaryi miasta Wilna zalecił. — A jako przez Dekret Remissyny Sądu Głównego Sprawa Szlakow między wszystkimi stawiającemi i niestawiającemi stronami na jednoczasowe rozpatrzenie do Magistratu ninieyszego odesłaną została, tak też Magistrat dla wiadomości wszystkich stron do tegoż dzieła interessowanych i wpływających o składzie takowego procederu wydać Awizacyą potrzykroć przez Gazetę Kuryera Litewskiego, aby się jawili ku rozprawie następney oczevistey (po wyiściu naznaczoney Dyllacyi) w ten Sąd z dowodami pod utratą w swych pretensyach i odpowiedzialnością z prawa postanowił — Dla czego ninieysza i zamieszcza się — Dnia 20 Maja 1814 Roku.

Józef Klimaszewski Burm: M. W.
Regent Marcia Pozlewicz.

1 W skutek Remissy 1813 gbra 21 dnia między Szmóły Dononiczem z Proroków; a jego Kredytora mi w Minskim Głównym Sądzie 2go Departamentu zakroczony, i wyszłych późniejszych Ukazów Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w Mieście Minsku zareasumowany po ułatwionych Akcessoryach nazaczył między stronami komportacye do Kancellaryi Ziemskiej Minskiej na dzień 10 Julii idącego roku, i powtórnny zjazd swóy do dnia 25go Augusta tegoż roku odłożył, na którym to terminie, aby wszyscy Kredytowicze i Pretensorowicze Starozakon: Szmóły Dononicza sub amissione sami osobiście lub przez swych Plenipotentów stawali, niniejsza dla trzykrotnego opublikowania czyni się awizacya — 1814 dnia 21go Maja w Minskim.

Rudolf Piszczallo P. Z. P. Minskiego i Exdywizor.

Michał Korkozowicz P. Z. P. Borysowskiego i Exdywizor.

Józef Szyszko Podsek Z. P. Wilejskiego i Exdywizor.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

2 Niżej podpisany W. JPanu Ignacemu Adamowiczowi Rotm. Powiatu Wołkowyskiego na Ohlig w roku 1809 Xbra 15go dnia wydana, pożyczając sumę Rubli srebr. 513, żądał zarazem od Debitora dostateczney ewikcyi do zabezpieczenia zaciągniętego kredytu, iakoż W. Adamowicz na pretendowaną pewność złożył Ohlig W. Jerzego Pomarnackiego Sędziego Ziemskiego Powiatu Wilkomirskiego na sumę czter. złotych 600 w roku 1807 7bra 6go dnia w majątku Troskaniskach, z pieczętarstwem WW. Ignacego Bolewicza Assessora Powiatu Wołkowyskiego i Wincentego Laudy Rotm. Powiatu Orszań. i gdy W. Adamowicz summy zakredytowanej nie opłacił, a o majątku Troskaniskach w jakiej Gubernii i Powiecie są położone, dotąd niżej podpisany wywieźć się dokładnie nie może, wzywa zatem W. Pomarnackiego Debitora Rotm. Adamowicza, aby się zgłosił do niżej podpisanego adressując swoje zgłoszenie na pocztę do miasta Powiatowego Troki.

Karol Juriewicz, Dworzanin Skarbu Litt.

3. 1814 Aprila 13 dnia Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemi Pttu Słuckiego i całą powszechnością w imieniu W. JPani Salomei z Wodzinskich Kosińskiej Rotm. Oszmiań czyni się Oświadczenie w następnym osnowie: iż W. Rotm. Kosińska potrzebując Officialisty, któryby zajmując się ułatwieniem czynności, w kolei urzędzenia Ekonomicznego majątności Berezowca w Nowogródzkim Powiecie Gubernii Lit. Grodzieskiej był oraz pomocny w wypadkach interesach prawnych: jakich najmniej mieć mogła, gdy w prędkim czasie nie upatrzyła osoby, którejby formalną pełnomocną Plenipotencyą wydać zdeterminowała się, i gdy wreszcie (mimo ciągłą rezydencyą w mieście Nieświżu dla kuracyi) o wszystkich szczegółach w Prawnym i Ekonomicznym stosunku sama wiedzieć zawsze żądała: przyymując przeto na usługi JP. Ferdynanda Dąbrowskiego in Octobri w Roku przeszłym 1813 bez Plenipotencyi na ten raz niepotrzebney; polecała jemu podawanie różnych od Rządu nakazywanych wiadomości, zdawanie rekruta i inne tym podobne czynności, chcąc aby tenże JP. Dąbrowski zawsze się do jej referował — Lecz JP. Dąbrowski nie starając się wprzód dosyć przekonać, iż w osobie jego zupełną ufność położyć można, w późniejszym czasie (zgadzając trudno dla jakich powodów) zaczął dopominać się o Plenipotencyą dla siebie, nad wydaniem której kiedy się najmniej W. Kosińska zastanawiała i kiedy osoby jej przyjazne radziły domieścić przynajmniej w takowej Plenipotencyi wyraz obowiązku stosowania się do Instrukcyi przyznaniem upoważnić iż nie ośmieliła się — Jakową nieuzupełnioną Plenipotencyą, gdy mimo determinacyą teyże W. Kosińskiej wspomnioną nie raz JP. Dąbrowski zabrał, a następnie W. Kosińska ostatnich dni Marca terasny roku widziała się zmuszoną rozstać z Officialistą swoim tymczasowym, który sam tego żądać zdawał się przez niechętnie swoje zajmowanie się; wynadgradzając przeto podług słuszności za czas pobytu JP. Dąbrowskiego dopominała się o zwrot Plenipotencyi zabranej, aczkolwiek ta waloru żadnego mieć nie mogła, i za nią żadney czynności ułatwiać JP. Dąbrowski nie miał prawa, której gdy zwróconey sobie nie ma, przez niniejsze przeto Oświadczenie za niebyłą ogłaszając, ostrzega każdego ktokolwiek w tey mierze interesowanym być może, aby się z JP. Dąbrowskim o najmniejszy szczegół układać nie ważył, a jeśli cokolwiek jest postanowionego (czego się spodziewać nie godzi) to wszystko W. Kosińska zna być nieważnym i ulegać skutkom czynności JP. Dąbrowskiego nie deklaruje — Ze zaś JP. Dąbrowski przy wydaleniu się swoim zabrał bez opowiedzenia bryczkę i parę koni, zwrotu przeto pośrednictwem Policji dopomnieć się przedsiębiorąc, takowe Oświadczenie do Akt Nowogródzkich przynieść i w Kuryerze Litewskim ogłosić postanawia — Które jako proszony podpisał.

Aloizy Terpiłowski.

3. Po zeszytym Tomaszu Krassowskim, przy byłym Sądzie Trybunalskim, a późniczy Sądzie Głównym De-

partamentu Cywilnego Gubernii Litewsko Wileńskiej, Agencie, u pozostałej wdowy W. Magdaleny Krassowskiej znajdujących się powierzone jej Mężowi od różnych Obywateli Prowincyi Litewskiej papiery, których odebranie wolne jest każdemu z Aktorow, którzy upraszają się, aby tak dla uwolnienia awizującej, od próżnego ciężaru, jakoteż dla dogodzenia interesom Właścicieli, każdy swoje papiery odbierał, mieszka w Klasztorze Panien Zarzecznych w Wilnie.

Magdalena Krassowska.

2 W Kurlandyi w Baldonie przy Cieplicach nad Zdrojem Wód Lekarskich, w Domie W. Mikołaja Tomaszewskiego — A dawniey Angielskiego Negocyan-ta z Rygi Pana Moryssona, dla życzących mieć czystą, wygodną, i spokojną Gospodę, przez zwyczajny trzymiesięczny czas używania Wód i Kąpieli, znajduie się mniejszych lub większych oddzielnych lokacyi siedm, w czterech odosobnionych Budowlach po dwa lub trzy Pokoje i więcej — Staynie na kilkanaście Koni z Wozownią, Oficyna kuchenna z mieszkaniem dla służby i dalszey wygody. Kucharz w tym Domie zamieszkały oświadcza się siedmiu lub ośmiu miejscowym lokatorom Panom i ich sługom dać stoł wygodny, licząc za obiad od pięciu lub sześciu półmiskow, markow ośmnaście (czyli złotych Polskich trzy, groszy ośmnaście) — Za trzy półmiski u wieczerzy markow dziesięć (czyli złotych dwa) — Od sługi za obiad markow ośm — Za wieczerze markow cztery — Wódka, Piwo, Wino, Kawa, Herbata, Owoce, &c. nie liczą się w to. Każdy wszakże usłużony będzie, i wedle żądania dostanie wszystko na osobny Rachunek. Kwatery iedne po dwa i pół talara bitego na tydzień — Drugie po dwa talary-bite. — Większe zaś mieszkanie ze Staynią, Wozownią, z Kuchnią, i udzielnym w niej dla służby Mieszkaniem &c. Talarow bitych ośm na tydzień. Iako cena od 1go lub 15. Maja po 1. Septembra lub daley, służy za stałą na cały przeciąg czasu kąpieli; wczesną najmą zajmujący się. Kto zaś albo na krótko tylko, albo w opóźnionym czasie najmować zechce, w obudwuch przypadkach szczególny zostawie się umowie o cenę, stosownie iuż w tę porę do miejscowej ceny po domach przy źródle, i w bliskości, u Włóścian nawet w czasie pomnożonego Zjazdu podnoszącej się pospolicie. Przejazdem przez Mittawę każdy osobiście lub przez pismo na Pocztę z Wilna, czy z inąd wcześniej o tey lokacyi dowiedzieć się może, adressując się albo do Kupca Hoppenhauza w Mittawie, albo do Antoniego Jurewicza w Mittawie, do Mayhoffu.

W E Z W A N I E.

1. W pierwszych dniach Marca roku terasniejszego 1814 W. JP. Wincenty Adama syn Niewczasowski odstawnny Kapitan woysk Rossyjskich, Adwokat Pttu Newelskiego więcej trzydziestoletnią swą pracą, zasłużony Obywatelom w tym Powiecie, życ przestał — Który testamentem swym mnie niżej piszącego się oznaczył do pozostałego po nim w Newelskim Powiecie majątku za Opiekuna — Daię wiedzieć familiom WW. Mitkiewiczow, Gaiewskich i Klimaszewskich w Guberniach Wileńskiej, Mińskiej i Grodzieskiej, w których familiach siostry nieboszczyka Niewczasowskiego, jak widno z listow pozostałych, były w zamęściu — żeby w ciągu terasniejszego 1814 roku do Miasta Newla Gubernii Witebskiej jawili się, jako Sukcessorowicze z prawnymi dowodami dla przyięcia sukcesyji w nieruchomym majątku i na Obligach pozostałej — gdyż po upłynieniu tego roku za nieiawieniem się Sukcessorow, wola testamentu w innym względzie będzie dopełniona, nie pomniąc Sukcessorow — Opiekun Leon Krupienicz Choraży Powiatu Newelskiego.